

Sygn. akt V U 624/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ryszard Sadlik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Edyta Boszczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r.

na rozprawie

odwołania W. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

z dnia 28 marca 2013 roku nr (...)

w sprawie W. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. D. (1) emeryturę od marca 2013 roku;

II. stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt V U 624/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił W. D. (1) przyznania emerytury.

Ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji. Zakwestionował w jego treści nie uwzględnienie przez organ rentowy okresu pracy w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego (k. 2).

W uzasadnieniu podniesiono, że ubezpieczony udowodnił na dzień 31 grudnia 1998 roku ogółem 27 lat, 9 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł 2 lata, 2 dni. Organ rentowy wskazał, iż jako okres zatrudnienia w warunkach szczególnych nie uznano pracy ubezpieczonego w dniach od 11 września 1972 roku do 26 kwietnia 1973 roku, od 6 maja 1975 roku do 17 lutego 1981 roku, od 19 czerwca 1981 roku do 5 października 1989 roku, od 1 października 1990 roku do 28 lutego 1995 roku, od 1 lutego 1996 roku do 31

października 1996 roku w Zakładach (...) w K. z uwagi na niezgodność stanowisk pracy wskazanych w przedłożonym świadectwie pracy (murarz, kierowca samochodu ciężarowego) ze stanowiskami podanymi w zarządzeniu Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku (Dz.U. (...) nr 1 -3, poz.1). (k. 5-5v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. D. (1)urodził się w dniu (...)

Ubezpieczony w okresie od 11 września 1972 roku do 28 lutego 1995 roku był zatrudniony w Zakładach (...) w K. na stanowisku murarz, kierowca. W dniu 28 lutego 1995 roku były pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy, w którym potwierdził powyższy okres zatrudnienia.

W okresie od 7 marca 1995 roku do 31 października 1996 roku W. D. (1) zatrudniony był w Zakładach (...) w upadłości w K. na stanowisku kierowca. W dniu 30 października 1996 roku były pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy, w którym potwierdził powyższy okres zatrudnienia.

W początkowym okresie zatrudnienia od 1972 roku ubezpieczony pracował w dziale remontowo-budowlanym na stanowisku murarz.

W okresie od dnia 27 kwietnia 1973 roku do 5 maja 1975 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową a następnie kontynuował zatrudnienie w Zakładach (...) w K. na stanowisku murarza.

Od dnia 7 sierpnia 1979 roku przeszedł do działu transportu gdzie pracował do 28 lutego 1995 roku jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 ton. Początkowo był kierowcą samochodu ciężarowego marki S.typu wywrotka, a następnie samochodu z przyczepą. W okresie od 6 października 1989 roku do 30 września 1990 roku W. D. (1) był kierowcą samochodu dostawczego marki Ż., N..

Następnie od 7 marca 1995 roku do 31 października 1996 roku ponownie został zatrudniony w Zakładach (...) w upadłości w K., gdzie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony, przy czym od dnia 7 marca 1995 roku do 31 stycznia 1996 roku był kierowcą samochodu dostawczego marki Z., N..

Od dnia 18 lutego 1981 roku do 18 czerwca 1981 roku ubezpieczony przebywał na kontrakcie eksportowym za granicą.

Były pracodawca wydał w dniu 12 listopada 1996 roku ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wskazując, że od 11 września 1972 roku do 26 kwietnia 1973 roku i od 6 maja 1975 roku do 6 sierpnia 1979 roku wykonywał on prace murarza wymienioną w dziale XIV poz. 10 pkt. 5 wykazu A załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy, na charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. (Dz.U. (...) nr 1 -3, poz.1), natomiast w okresach: 7 sierpnia 1979 roku do 17 lutego 1981 roku, od 19 czerwca 1981 roku do 5 października 1989 roku, od 1 października 1990 roku do 28 lutego 1995 roku w wykonywał on prace kierowcy samochodu ciężarowego wymienioną w dziale VII, poz. 2 pkt. 1-5 wykazu A załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy, na charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. (Dz.U. (...) nr 1 -3, poz.1).

Dodatkowo były pracodawca wydał w dniu 15 listopada 1996 roku ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wskazując, że od 1 lutego 1996 roku do 31 października 1996 roku wykonywał on prace kierowcy samochodu ciężarowego wymienioną w dziale VII, poz. 2 pkt. 1-5 wykazu A załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, nie jest zatrudniony w ramach stosunku pracy.

W dniu 11 marca 2013 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie świadczenia emerytalnego.

Ogólny staż pracy ubezpieczonego przypadający na dzień 31 grudnia 1998 roku wynosi ogółem 27 lat, 9 miesięcy i 12 dni w tym pracy w szczególnych warunkach - ponad 15 lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków, zeznań ubezpieczonego oraz akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K., zeznań świadków J. A. k. 16v, zeznań świadka A. P. k. 17.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2009 r. Nr 153 poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ust. 2 wskazano, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z treścią art. 27 tej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3; 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a. Wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat. Natomiast wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie: 1) do dnia 31 grudnia 1947 r. wynosi co najmniej 65 lat; 2) od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia 31 marca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 1 miesiąc; 3) od dnia 1 kwietnia 1948 r. do dnia 30 czerwca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 2 miesiące; 4) od dnia 1 lipca 1948 r. do dnia 30 września 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące; 5) od dnia 1 października 1948 r. do dnia 31 grudnia 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 4 miesiące.

W myśl art. 32 ust. 1 cytowanej ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 w ust. 2 i 3. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), w myśl których okresami pracy uzasadniającymi prawo do wcześniejszej emerytury są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn; 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat wykonywał prace wymienione w wykazie A cyt. rozporządzenia.

W przedmiotowej sprawie nie jest spornym między stronami ogólny staż pracy W. D. (1) przypadający na dzień 31 grudnia 1998 roku i wynoszący 27 lat, 9 miesięcy i 12 dni. Niespornym jest również, iż udowodnił on na ten dzień 2 lata i dwa dni okresu pracy w warunkach szczególnych. Spór dotyczył natomiast tego, czy zatrudnienie ubezpieczonego w dniach 11 września 1972 roku do 26 kwietnia 1973 roku, od 6 maja 1975 roku do 17 lutego 1981 roku, od 19 czerwca 1981 roku do 5 października 1989 roku, od 1 października 1990 roku do 28 lutego 1995 roku, od 1 lutego 1996 roku

do 31 października 1996 roku w Zakładach (...) w K. na stanowisku murarz i kierowca samochodu ciężarowego było okresami świadczenia pracy warunkach szczególnych.

Dokonując ustaleń w powyższym zakresie, Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego oraz przesłuchanych w sprawie świadków – będących współpracownikami ubezpieczonego w Zakładach (...) w K.. Świadkowie J. A. i A. P. w sposób przekonywujący wskazali, że ubezpieczony faktycznie wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Zeznania te są spójne, konsekwentne oraz wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość. Zeznania świadków zyskują potwierdzenie w treści zeznań samego ubezpieczonego, który podkreślił, iż do sierpnia 1979 roku pracował na stanowisku murarza zaś od sierpnia 1979 roku przeszedł do działu transportu, gdzie pracował przez pozostały okres czasu na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony marki S., przy czym początkowo był to samochód ciężarowy typu wywrotka, a następnie samochód z przyczepą. Przyznał ponadto, że pracował w roku 1981 za kontrakcie za granicą oraz że w okresie zatrudniania w Zakładach (...) w K. był również kierowcą samochodu dostawczego marki N., Ż..

Sąd uznał zatem, że jedynie okres 7 sierpnia 1979 roku do 17 lutego 1981 roku, od 19 czerwca 1981 roku do 5 października 1989 roku, od 1 października 1990 roku do 28 lutego 1995 roku, od 1 lutego 1996 roku do 31 października 1996 roku, kiedy to ubezpieczony wykonywał prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego należy zaliczyć jako okres pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony bowiem niewątpliwie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę wskazaną w wykazie A, dział VII, poz. 2 ujętą jako prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. Nr 8 poz. 43 ze zm.).

Stwierdzić zatem należy, iż ubezpieczony legitymuje się łącznie 15 – letnim okresem świadczenia pracy w warunkach szczególnych, albowiem uznane przez Sąd w niniejszym postępowaniu okresy jego zatrudnienia w Zakładach (...) w K. od 7 sierpnia 1979 roku do 17 lutego 1981 roku (1 rok 6 miesięcy i 11 dni), od 19 czerwca 1981 roku do 5 października 1989 roku (8 lat 3 miesiące i 17 dni), od 1 października 1990 roku do 28 lutego 1995 roku (4 lata 5 miesięcy) oraz od 1 lutego 1996 roku do 31 października 1996 roku (9 miesięcy) wraz z dotychczas uznanym przez organ rentowy okresem tej pracy, wynoszącym 2 lat, 2 dni pozwala ubezpieczonemu na uzyskanie wymaganego ustawowego minimum pracy w warunkach szczególnych.

Należało zatem uznać, że skoro W. D. (1) ukończył 60 lat i legitymuje się wymaganym stażem pracy przypadającym na dzień 1 stycznia 1999 roku – dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej, w tym - w szczególnych warunkach ponad 15 lat, to tym samym spełnia przesłanki, od których uzależnione jest nabycie prawa do emerytury.

Ubezpieczony co prawda 60 lat ukończył w dniu (...), jednakże wniosek o świadczenie emerytalne złożył dopiero w dniu 11 marca 2013 roku. Stosownie do przepisu art. 129 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc - zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu W. D. (2) emeryturę od marca 2013 roku, tj. od miesiąca w którym ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę (punkt I wyroku)..

Z uwagi na to, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie dysponował materiałem dowodowym dającym podstawy do przyznania wnioskowanego świadczenia, Sąd stwierdził, kierując się dyspozycją art. 118 ust. 1a zd. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Sąd

uznał bowiem, że dla ustalenia tej okoliczności konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego przed Sądem z uwagi na fakt, że przedłożona przez ubezpieczonego dokumentacja była niekompletna, a w szczególności przedstawione przez ubezpieczonego świadectwa potwierdzające świadczenie przez niego pracy w warunkach szczególnych w spornym okresie zostały zakwestionowane przez organ rentowy z uwagi na niezgodność wskazanych tam stanowisk pracy ze stanowiskami podanymi w zarządzeniu Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku. (punkt II wyroku).

Z tych względów należało orzec, jak w sentencji wyroku.